

त्रिपञ्चाशत् स्त्री त्र्यधिका पञ्चाशत् शा०त० । शत्रुधिक-
पञ्चापत्संख्यायां शतसंख्यान्विते च । ततः पूरणे डट् ।
शत्रिपञ्चाश तत्संख्यापूरणे त्रि० पक्षे तमप् । त्रिपञ्चाश-
त्तम तस्मिन्नर्थे स्त्रियासुभयतो डीप् । पक्षे त्रय आदेशे ।
त्रयःपञ्चाशदादयोऽपि उक्तार्थेषु ।

त्रिपटु पु० काचे पारस्कारनिवण्टुः ।

त्रिपताक न० तिस्रः पताका इव यस्मिन् । पताकाकारवलि-
तयान्विते श्ललाटे, हारा० मध्यमानामिकासङ्कोचेना-
वशिष्टाङ्गलितयोद्धतत्वेन शत्रिपताकाकारिते करे पु० ।
“त्रिपताकं करं कृत्वा” इत्यादि सा० ट० जनान्तिकशब्द-
निर्वचने स्थितम् ।

त्रिपत्र पु० त्रीणि त्रीणि पत्राणि प्रतिपत्रं यस्य सप्रच्छदवत्
संख्याशब्दस्य दृत्तौ वीपसार्धत्वम् । श्रित्वदृत्ते । तदीय-
पत्रेषु ब्रह्मादीनां स्थितिरुक्ता यथा “ऊर्ध्वपत्रं हरो
ज्ञेयः पत्रं वामं विधिः स्वयम् । अहं दक्षिणपत्रं च
त्रिपत्रदलमित्युत” इहङ्कार्यु० ११ अ० । श्रुत्तत्रययुक्ते
त्रि० । समा० द्विगुः । श्रुत्तत्रये न० ।

त्रिपत्रक पु० त्रिपत्रसंज्ञायां कन् । श्रुत्तत्रयै राजनि० ।
त्रयाणां पत्राणां समाहारः संज्ञायां कन् । “तुलसी
कुन्दमालूरपत्राण्युक्त्वास्त्रिपत्रकम्” देवीपु० उक्ते श्रुत्त-
स्त्रादिपत्रत्रये न० ।

त्रिपथ न० त्रयाणां पथां समाहारः अच् समा० । “पथः
संख्याव्ययादेः” पा० क्लीवता । श्रुत्तत्रयाणां त्रितये । त्रयः
पन्थानो यत्र अच् समा० । श्रुत्तत्रयाण्युक्ते (तेमाथा
पथ) इति ख्याते स्थाने । “श्रुत्तत्रयागारे श्रुत्तत्रयाने वा नि-
र्जने वा चतुष्पथे । विल्वधालीद्रुमस्थान्स्त्रिपथे वा
भजेक्षिणि । स भवेत् सर्वसिद्धीशः सर्ववेदविदां वरः
गुप्तसाधनतन्त्रम् ।

त्रिपथगा स्त्री त्रयाणां पथां समाहारः अच् समा० तेन
गच्छति गम-ड । गङ्गायाम् । त्रिसार्गगादयोऽप्यत्र “गङ्गा
त्रिपथगा नाम दिव्या भागीरथीति च । त्रीन् पथो
भावयन्तीति तस्मात् त्रिपथगा स्मृता” रामा० वा० ४४
अ० “तराम सरितां अष्टां पुण्यां त्रिपथगां नदीम्” ४५
अ० “तन्वी श्ररत्त्रिपथगा पुलिने कपोलौ लोले दृशौ
रुचिरचञ्चलखञ्जरीटौ” अमरुशत० “त्रिशिखां भ्रुकुटि-
ञ्चाल्य दृशुर्दानवा रथे । ललाटस्थं त्रिकूटस्थं गङ्गां
त्रिपथगामिव” हरिवं० २३५ अ० । “त्रीन् पथो हेतुना
केन ज्ञावथेक्योक्तपावनी । कथं गङ्गा त्रिपथगा विद्युता

सरिदुत्तमा । त्रिपु लोकेषु धर्मज्ञ ! कर्मभिः कैः सम-
न्विता” इत्युपक्रमे रामप्रश्ने विश्वामित्रस्योत्तरम् रामा०
आ० ३६ अ० वाक्यं गङ्गाशब्दे दृश्यम् । णिनि डीप् ।
त्रिपथ गामिन्यादयोऽप्यत्र ।

त्रिपदी स्त्री त्रयः पादा अस्याः अन्यलोपः समा० डीपि पङ्गावः ।
श्रुत्तत्रिपादयुक्तायां स्त्रियां श्रुत्तत्रयतीच्छन्दसिच तस्या अष्टा-
क्षरपादत्वेन चतुर्विंशत्यक्षरायास्त्रिपादत्वात् तथात्वम् ।
यथा “इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेषां निदधे पदम् । समूह-
मस्य पांसुरे” ऋ० १।२२।१७। “गायत्रस्येकपदी द्विपदी
त्रिपदी चतुष्पद्यपदसि न हि पद्यसे” शत० ब्रा० १।४।८।
१५।१० । श्रुत्तत्रिपाद पादबन्धनार्थरज्जुभेदे “नास्त्रसत्-
करिणां ग्रैवं त्रिपदीच्छेदिनामपि” रघुः ४ अर्थ्याधारपाद-
भेदे(तेपाद)तन्त्रसा० ५ गोधापदीलतायां रत्नमा० । स्वार्थे क
त्रिपदिकापि तत्रार्थे । भाषाकवितायां इच्छेदिनाभेदे तल्ल-
क्षणं यथा “पञ्चभटिकान्ता यदि यमकान्ता द्वादशपरिख-
तमात्वा किन्नरगीतस्तदिति नीवितिः स्थाङ्गसमाक्षर-
गात्वा । (स्यःपदान्तः) । यैषा सङ्गीतके नित्यं निवीतिः
किन्नरास्थिका । सैव स्यात् प्राकृते गाने त्रिपदीति
परिच्युता” इति काव्योदयः । “टाट्टिच” पा० टापि
भवात् पङ्गावः । त्रिपद ७ गायत्रप्रासृचि ऋग्भेदे स्त्री तच्छ-
न्दस्के ऽच्छब्दमात्रे स्त्री “त्रिपदा चैव सावित्री विज्ञेयं
ब्रह्मणो सुखम्” भनुः । “द्विपदा याश्चतुष्पदास्त्रिपदा
याश्च षट्पदाः” यजु० २३।३४ । “त्रीणि पदानि
पादा अस्याः “इतिपदशब्देन समासः” वेददी० ।
त्रिधिक्रमे ऽपरमेश्वरे पु० त्रीणि पदानि विचक्रमे
इति स्मृतेस्तथात्वम् । “त्रिपदास्त्रिदशाध्यक्षो महाशङ्करः
कृतान्कृत” विष्णु स० । ६ अक्षरत्वेर्दशमभागरूपपदत्रययुक्ते
प्रक्रमे पु० यथा । “पञ्चारत्नः पुरुषो दशपदो द्वादशा-
ङ्गुलं पदं प्रक्रमस्त्रिपदः समविभक्तस्य” कात्या० श्रौ०
१।६।८।२१ “पञ्चारत्नयो यस्य सः पञ्चभिररत्नभिः पु-
रुषः दशभिः पदैः पुरुषो द्वादशभिरङ्गुलैः पदम् इत्ये-
वमर्थो न भवति इतः प्रागरत्नप्रादीनां लक्षणस्थानुक्तत्वे-
नासिद्धत्वात् अतश्चैवम् पुरुषस्य समविभक्तस्य यः पञ्चभो
भागः सोऽरत्नः तस्य दशभो भागः पदम् पदस्य द्वा-
दशो भागोऽङ्गुलम् त्रिभिः पदैरेकः प्रक्रमः” कर्कः ।

त्रिपरिक्रान्त पु० त्रिषु दृत्त्यर्थं कर्मसु परिक्रान्तः चेटमानः ।
याजनाध्यापनप्रतिप्रहृष्टपञ्जीविकात्रयनिरते ब्राह्मणे ।
“त्रैविद्यो ब्राह्मणो विद्वान् न चाध्ययनजीवकः । त्रि-